

har modtaget et bortløbet Tjenestetyende, forinden det er lovlig skilt fra sin forrige Husbond, vil jeg lade staa hen; det er muligt. Jeg ser imidlertid ikke nogen Mulighed for, at man ad Lovgivningsveien kan tilveiebringe et bedre Forhold mellem Husbond og Tyende; thi strammer man Baandet, tror jeg, at Forholdet vil blive saaledes, at kun meget Faa ville tage fast Tjeneste, og løsner man det, tror jeg, at der vil indtræde Forhold, som man senere vil komme til, at fortryde, idet den Del af Tyendet, som snarest burde komme ind under Lovgivningen, mere vil benytte sig deraf end det gode Tyende. Jeg har fundet mig foranlediget til at udtale dette, idet det er forekommet mig, at denne Diskussion var kommen noget paa Afveie.

J. Madsen: Det er mig af stor Betydning, at der ikke kastes nogen Tvivl ud i Befolkningen om Forstaaelsen af nylig udkomne Love, og det er mig derfor meget magtpaaliggende, at vi kunne komme til Klarhed om Forstaaelsen af §§ 21 og 25 i Landkommunalloven med Hensyn til Skattepligten for dem, der flytte i Løbet af Skatteaaret. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerslev) og ikke heller med det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Gad) i deres Forklaringer af disse to Paragrafer; thi der staaar i Begyndelsen af § 21: „Under Eigningen paa Formue og Velighed indbyrdes Enhver, der har fast Ophold i Kommunen“. Den, som har fast Ophold i Kommunen i December Maaned, da Eigningen skal lægges, kan Sogneraadet paa Landet altsaa ogsaa, som jeg omtalte igaar, ansætte til Skat; dertil er det fuldstændig berettiget. Derfor kan nu flytter i Løbet af det kommende Aar, f. Ex. til 1ste April, saa siger jeg, at det ikke er Høiesteret, som skal afgjøre, hvormeget der skal tilfalde den Kommune, hvorfra han flytter, eller hvormeget der skal tilfalde den Kommune, hvortil han flytter; thi der staaar udtrykkelig, at Strid, som i den Henseende opstaaer, Strid mellem to Kommuner, skal afgjøres af Amtsraadet, forsaavidt disse to Kommuner ere beliggende i samme Amtsraadskreds, og i Tilfælde af, at de ligge i forskellige Amtsraadskredse, skal Sagen afgjøres af Indenrigsministeren. Jeg kan altsaa ikke paa nogen Maade indse, at Høiesteret kan komme til at dømmе om dette Forhold. Jeg mener, at det, som ogsaa staaar i § 21 om, at et Ophold af kortere Varighed end 4 Maaneder ikke medregnes, ikke kan gjælde for saadanne Folk. Jeg vil indrømme, at der kan være en Tvivl, om det ogsaa gjælder dem, der flytte flere Gange i Skatteaaret, og tillige maaske dem, der ikke have noget fast Ophold i Slutningen af Skatteaaret, da Eigningen lægges, men jeg kan ikke indse, at det kan komme til at gjælde dem, der have fast Ophold i Slutningen af det Aar, da Eigningen lægges, og som fort-

sætte dette Ophold ind i det kommende Aar, naar dette Ophold i det Hele udgjør over 4 Maaneder. Naar der siges i § 22: „Anser Nogen sig ikke skattepligtig i en Kommune, der sætter ham i Skat, kan han bringe dette Spørgsmaal under Domstolenes Paaktjendelse, kan jeg ikke se rettere, end at dette gjælder dem, der samtidig have Ophold i flere Kommuner; og der gives jo Faa, som i Virkeligheden have baade Bopæl og samtidig Ophold i flere Kommuner.“ Hvad derimod angaar dem, der flytte; efterat de ere blevne satte i Skat, hvor de have haft fast Ophold paa den Tid, da Eigningen blev lagt, kan jeg ikke se; at Loven kan være tvivlsom; men de maa absolut være skattepligtige efter § 25, saaledes at de, naar de flytte i Løbet af det første Halvaar, ere skattepligtige for $\frac{1}{4}$ Aar, hvis der opkræves Skat 4 Gange om Aaret, og hvor der derimod opkræves Skat to Gange om Aaret, maa de være skattepligtige for det første Halvaar. Skulde der være nogen Tvivl i den Henseende, beklager jeg meget, at Udvalget ikke har gjort nogen bestemt Indstilling; thi det er et brændende Spørgsmaal, der vistnok kan opstaa i mange Kommuner, og dets Besvarelse taaler ikke nogen Opsættelse. Den Fortolkning, som for en Kjøbstadskatteyndes Vedkommende er givet af Høiesteret, tror jeg ikke vil staa sin Bævre i Landkommunerne; men i alt Fald holder jeg fast ved, hvad jeg sagde igaar. Jeg vil dog gjøre et Forsøg paa, om Udparntning ikke kan foretages med lovgyltig Grund, og lad saa Vedkommende forsøge paa, om han ved Domstolene kan blive fritkjendt for at betale Skat. — Til det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) skal jeg kun gjøre en kort Bemærkning. Naar han siger, at jeg har opfattet mig til Censur over Medlemmernes personlige Dannelse, vil jeg svare ham, at han har opfattet sig til Dommer over udenforstaaende Personer, idet han sagde igaar — jeg forstod da ikke rettere, end at han særlig hentydede til Tjenestetyendet i Thisted Amt, men har han hentydet til Tjenestetyendet i Almindelighed, er det saa meget værre — at Tyendet flattede om fra Sted til Sted, og at det er hengivent til Drik, Kortspil og andre Udsævelser; det kalder jeg en temmelig haard Dom. Naar jeg udtalte igaar, at jeg har kjendt Tyender fra den Egn, hvorfra det ærede Medlem er, som jeg anser for at staa saa høit i moralsk Uddannelse, at de maaske kunne sættes ved Siden af det ærede Medlem, tror jeg ikke, jeg har sagt for meget. Jeg vil ikke tie til, at Tyender, der ikke fortjene et Studsmaal som det, der her givet af det ærede Medlem, skal tilbeles et saadant, naar det er min fulde og faste Overbevisning, at en stor Del af dem ikke fortjener det, og det ærede Medlem har ikke omtalt dette Forhold for enkelte Tyenders Vedkommende, men han udtalte lig i en temmelig stor Almindelighed.